

*Neto,
¡A comprar!*

Colaborar és la paraula

*Els premis literaris
actuals en la nostra,*

Patia Valenciana

Editorial

Totes les llengües vives en projecció de futur, tenen el nomenats, *Premis Literaris*, puix ells són els que fan de catalisador de les mateixes.

La llengua valenciana, com llengua viva i parlada amplemment en el nostre regne, conta en uns premis lliteraris que són l'enveja de propis i estranys.

Entre eixos premis podem citar, el premi per excelència i més significatiu de tots, Els Jocs Florals de la Ciutat i Regne de València, en el seu premi estrela, **La Flor Natural**. Un premi de poesia, que junt a la *Viola d'Or* i *l'Englantina d'Or*, premien a les millors poesies dels millors poetes en llengua valenciana.

Estos Jocs Florals,

també consten en unes altres seccions, com la novel·la, investigació, teatre... (En l'àmbit de la novel·la, el premi 'Adlert' de la passada edició, feu yo el guanyador, guardó que m'honra).

A l'igual que estos Jocs Florals, també contem en els Jocs Florals de la Ciutat de Paterna, els quals també tenen seccions de poesia, novel·la curta, relat curt, teatre... i que des de que començaren a entregar-se, fa ya cinc edicions, han obtingut un mereixcut reconeixement a nivell mundial.

I per darrer, pero no per orde d'importància, anem a exposar els Premis, El Piló, dels quals enguany se convoquen la 20 edició dels mateixos. Estos premis El Piló, premien els treballs de novel·la, relat curt, relat eròtic i des d'enguany, també teatre.

Podríem dir que sense menysprear a cap altres premis, de mereixcut i reconegut prestigi, que els tres premis nomenats, formen la trilogia de premis, que podríem dir, són a hores d'ara, el 'Gai Saber' en novel·la valenciana, (Puix el premi de teatre ha començat enguany en els premis El Piló).

A soles nos queda, donar les gràcies a totes les entitats organitzadores d'estos premis, per seguir convocant-los, a pesar de tots els problemes que any darrere any puguen trobar, i desijar a tots els seus participants en totes les seues categories, ¡Molt bona sort!

(Tenim clar que 'Mestre en Gai Saber' no és lo exposat ací, a soles és una similitut)

En la nostra Pàtria Valenciana, sempre planter de tot tipus d'iniciatives i quefers en pro de lo nostre i de tot lo que cal recolzar; robes, vestimenta tradicional, llibres, festes, tradicions, cultura, oci, idioma... sempre hi haurà algun tema, alguna associació, algun grup més o manco numerós, que de segurs serà afí a tu, i que de segur que en ell trobaràs gent de bon grat que de segur et faran costat i que també de segur, tu pots ferlos costat ad ells i entre tots poder tirar millor avant 'eixe

proyecte en concret'.

Puix, **COLABORAR**, és la paraula màgica.

Fa un temps coneguí a una persona que dia que, 'Hi ha alguns que fan, i alguns que diuen que facen', no sigam nosatres dels que, 'diuen que facen', i fem tot allò que estiga en la nostra mà en pro de València, i de tot lo valencià.

Colaborar és la paraula

Hi ha alguns que fan, i alguns que diuen que facen

València és un projecte de futur que no es pot fer a soles, és un projecte de futur en el qual tots estem convidats i tots podem i de fet, som útils. València és un projecte que es fa gràcies a tu, i sense tu, València no es construirà.

Colaborar és la paraula.

Neto, El tio del careto

Ya estic ací de nou. No sé si esta revisteta arribarà al número tres... pero be... i ara que vos conte, a ya sé...

L'atre dia, Ampar, que aixina li diuen a la meua dòna, s'alça de bon matí, s'arregla, es fica més bonica que un sol i des de la porta de la casa em chilla

- Neto, vinga alça't del llit que has d'anar a comprar el pa... i alguna coseta més. Tens una llista penjada en la nevera.

¡Qué! El cel se me caiqué damunt. Comprar el pa, ¡i alguna coseta més! Eixa no és una faena que em faça molta 'Gràcia', mai no m'ha agradat comprar, pero més encara hui, puix ya havia quedat en Pepote per a anar a ca Xavi a almorzar i prendre unes cervesetes. ¡Noooooooooooooooooo!

I lo pijor del cas és que no sé cóm dir-li a la meua dòna que no. De totes maneres tampoc ho haguera pogut fer, puix en acabar de dir-me lo de la punyetera llisteta de la compra, tancà la porta en els meus nasos, com se sol dir, i s'anà. Imagine que a ajuntar-se en la seua amiga, "La Chata", una dòna molt grossa en la qual no podria anar en ella assentat en l'assent atrasser de cap coche, puix ella ompliria tot l'assent.

M'alcí sense massa ganes de fer lo manat per la meua dòna, pero ¡que anava a fer! El

dòna, pero ¡que anava a fer! El retor digué, 'per a lo bo i lo roïn' i no havia cosa més roïna que anar a comprar, sobre tot a soles.

¡Esperava que no en veren els amigots!

Be, ya estic preparat per a baixar a comprar i encara queda una hora sancera per a anar a almorzar, cap problema.

Agarrí el carret, tanquí la porta i darrere de saludar a Na Vicenta, una senyora que vivia en el nostre mateix replanell de l'escala i que no es perdia una, era com si vixquera junt a la porta i les finestres, baixí l'escala, la meta estava dos carrers més allà, El Supermercat.

Ya vaig a mitat de camí i no passa res. Primer el pa, que no em quede sense ell.

- Hola bonica, ¿em guardes quatre pans?

- Clar So Neto. ¡No faltava més! Deixe'm la bossa si vol mentres va a comprar.

Agraí el gest a la jove chicona, gest que sempre fea i me n'aní a comprar el restant de la llista. De moment tot anava be i en temps. ¡Ya estic assaborint l'entrepà en ca Xavi!

- No mires davant.

¡Eixa veu! ¡Lo que em

faltava! Mirí cap arrere i efectivament, ahí estava ell, Pepote.

- ¡Hola Pepote! ¿Cóm vas? ¿Ya has estat en ca Xavi?

- Sí.

- Puix yo, ya veus. M'he alçat i li he dit a la dòna. 'No patixques de res, puix hui vaig yo a comprar. Tu ya fas molt durant el restant dels dies'. I en açò estic.

Notà que la cara de Pepote es farcí d'una rialla que coneixia molt be. Neto estava esperant a que s'aproximara el seu amic, i quan estigueren junts, Pepote li ficà la mà en el muscle i s'ho colpejà un parell de voltes.

- ¡Vaja! És lo mateix que m'ha contat la teua dòna este matí quan la he vista en la porta de Càritas.

- ¿Qué?

- ¡No, res! A mi tampoc m'agrada molt comprar, pero quan li agarres el truc, no hi ha qui puga llevar-te el 'mono' d'anar a comprar.

- ¡Eres un mamó!

- Puix mira, no et vaig a dir ni que si ni que no... pero lo que si que et vaig a dir és...

- ¿Qué és?

- Que si vas a comprar bajoquetes, mira que estiguen

tendres, i si vas a comprar peres, no compres de les que tenen només entrar, són molt roïnes... además, ¡Que no se t'oblidre comprar un pot d'esparadrap, 'La ferida feliç' puix venen en punts per a viajar al meravellós món de les tiretes i les enfermeres en faldes curtetes.

Neto no pogué més i esclatà.

- ¡Vete a la merda!

Pepote somrigué a plaer obrint la boca més de lo que podia.

- Sí, ya, ara em vaig, pero mentrestant, vaig a ca Xavi a parlar en un 'home' i prendre unes cervesetes mentres acabes de comprar... si hui

no has de fer el dinar, ¡Clar!

- No. El dinar hui ho va a fer tu...

- Bon dia, Na Vicenta. - Saludà Pepote a la veïna de Neto.

- Bon dia als dos.

- Bon dia Na Vicenta. - Esta dòna està en tots els llocs, em dona ariçonades vore-la.

En això Pepote ya s'havia separat, de Neto.

- T'espere en ca Xavi. Si veus que se te crema l'olla i no pots vindre em fas un toc.

Neto a la fi somrigué.

- Ves demanant uns entrepans en esgarrat, unes an-

choves i unes picheres ben fredes de cervesa que ara estic en vosatros.

- Vinga ama de casa, ahí t'esperem.

(Pepote era un home al qual li agradava moltíssim anar a comprar al Mercat Central en la seua dòna, i era més 'Tia Maria' que ella, pero també li agradava traure de polleguera al seu amic Neto, el qual sense mirar pèl, entrava a tots els draps que li ficaven enfront.)

Be amics, si cal i n'hi ha un número tres, ya vos contaré alguna coseta més.

A ser bons.

Un llibre del

Ateneu Cultural "Paterna"

Editorial: Ateneu Cultural "Paterna"

Il·lustracions de; Juan Manuel

Caro Valero

Depòsit llegal: V-664-2008

I llibre consta en de totes les obres premiades en el

V Concurs Lliterari, Ateneu Cultural "Paterna"

Premi Roberto Salvador Moros
LA CREACIÓ
Obduli Jovaní Puig

Premi Torre de Paterna
MÉS ALLÀ DEL NOSTRE HIMNE

Ernerst Olmos Sabater

Premi Socarrat
¡MALAÏT DIT!
Manuel Navarro Navarro

Premi Narrativa Curta, Miquel Adlert Noguerol
PANDEMÒNIUM
Homer Gac Espínola
Francesc Tarazona Santabalbina

Premi d'Investigació
LA VERITAT QUE SURE
Manuel Solís Martínez

Concurso de Cuentos
Juan José Conesa González
Luís Ramirez Arellano

Teatre Valencià
LA DARRERA COPA DEL REU
(Drama en dos parts)
Joseph R. Lloís Domínguez

Reto Blanco
DESDE MIS OJOS
Idoia Galan López

